

วัดมิ่งมงคล

ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองขุ่น หมู่ที่ ๒ ตำบลวาริน อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๔ ไร่ ๒ งาน ๒๗ ตารางวา อาณาเขต ทิศเหนือ
ประมาณ ๒ เส้น ๑๗ วา ๔ ศอก จดลำคลองสาธารณะประโยชน์ ทิศใต้ประมาณ ๒ เส้น ๑๗ วา ๔
ศอก จดเขตของหมู่บ้าน ทิศตะวันออกประมาณ ๑ เส้น ๑๐ วา ๒ ศอก จดที่นาของราษฎร ทิศ
ตะวันตกประมาณ ๒ เส้น ๑๖ วา ๓ ศอก จดทางสาธารณประโยชน์ อาคารเสนาสนะประกอบด้วย
อุโบสถ กว้าง ๖ เมตร ยาว ๓๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นอาคารก่ออิฐปูน หลังคาทรงไทย
มุงกระเบื้องเคลือบสีแดง ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๓ เมตร ยาว ๓๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นอาคารไม้ทรงไทย กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒ หลัง เป็นอาคารไม้ ๑ หลัง และตึก ๑ หลัง ปุชนิยัตถุมิ
พระพุทธรูปปางมาวิชัย อายุประมาณ ๑๐๐ ปี ประดิษฐานในอุโบสถ

ประวัติวัดมิ่งมงคล ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗ ชาวบ้านเรียกว่า วัดบ้านหนองขุ่น มีขุนสารักษ์
วารินบัวทอง พร้อมชาวบ้านโดยการนำของนายมิ่ง ผู้ใหญ่บ้าน ได้สร้างเสนาสนะสงฆ์ขึ้น ต่อมา
ได้พัฒนาและปฏิสังขรณ์เสนาสนะสงฆ์ตลอดมา ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒
เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๔๐ เมตร การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบ
นาม คือ รูปที่ ๑ พระสี พ.ศ. ๒๔๓๓-๒๔๓๕ รูปที่ ๒ พระเจียง พ.ศ. ๒๔๓๕-๒๔๔๗ รูปที่ ๓ พระ
มูลตรี พ.ศ. ๒๔๔๗-๒๔๕๕ รูปที่ ๔ พระจันลา พ.ศ. ๒๔๕๖-๒๔๗๘ รูปที่ ๕ พระชู พ.ศ.
๒๔๗๘-๒๔๘๘ รูปที่ ๖ พระสุมภ์สา โสภโณ พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๕๒๐ รูปที่ ๗ พระครูมงคล วโร
ภาส ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นมา มีกิจกรรมที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน
ทั่วไป คือ ที่อ่านหนังสือพิมพ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี